

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXI.

ČÍSLO 8

AUGUST 2013

Tábory - Dvadsať rokov - Rozhovor s Vladimírom Slovákom
Medžugorie - Duchovné cvičenia s pátrom Anthonyom - Hlavalam
GodKnows - Bl. Joseph Gérard - Prievidská púť

Tábor detí z piaristickej školy Skalka pri Kremnici, 30. jún - 6. júl 2013

Letný skautský tábor Kľačno - Drevená dolina, 7. - 21. júl 2013

Sústredenie Bartolomejčiat Veľké Uherce, 22. - 27. júl 2013

Dvadsať rokov

Tol'ko? Áno, tol'ko! Časopis Bartolomej už vydávame celých dvadsať rokov. Prvé číslo vyšlo k 1. augustu 1993. Pri všetkej skromnosti je jasné, že je to dôvod na veľkú oslavu. Spolu s nami vo farnosti oslavuje 20. výročie založenia aj ďalšia jej neodmysliteľná súčasť. Spevokol Bartolomejčatá. Je teda čas pozrieť sa späť, hodnotiť a spomínať.

Spomíname na ľudí, ktorí obe tieto diela zakladali, podporovali a oživovali. Spomíname na skladanie časopisov na fare. Na to ako sme ich v daždi a nepohode predávali. Ako sme sa kvôli čomusi pohádali. A tiež na detské sväté omše a stovky piesní, ktoré Bartolomejčatá na nich zaspievali. Na rozladené gitary, roztrhané struny a falošné tóny. A na sústreďenia, z ktorých máme tolko spomienok... Naplnia nás nostalgia i bázeň pred Stvoriteľom, ktorý našu farnosť stále požehnáva.

Veru, predovšetkým Bohu treba ďakovať. Za to, že si medzi nami vždy našiel svoje predĺžené ruky - laikov, rehoľníkov i kňazov. Ale aj za talent a nadanie, ktoré do nás vložil, aby sme ich mohli uplatniť na zveladenie časopisu a spevokolu. A nezbúdajme ani na to, že nás Boh vždy zahrnul potrebným materiálnym vybavením, ktoré sme potrebovali, aby sme mohli kráčať dopredu. Ďakujeme ti Pane za to všetko!

Netrvalo dlho kým sme dospeli k dohode, že najlepšie bude osláviť obe výročia spoločne. **Sviatok svätého Bartolomeja - patróna našej farnosti, ktorý je v sobotu 24. augusta 2013, je na to ideálnou príležitosťou. BARTOLOMEJ DAY bude oslava akú naša farnosť ešte nezazila!** ☺ Srdečne pozývame všetkých

našich čitateľov, farníkov, fanúšikov, súčasných i minulých členov spevokolu. Každého komu sú akýmkoľvek spôsobom Bartolomej alebo Bartolomejčatá blízke. **Program sa začína o 15.00 vo Farskom kostole svätého Bartolomeja. Tešíme sa na Vás!**

Aká by to bola oslava, keby na nej nebolo prekvapenie? Prezradíme len to, že ním bude okrem iného aj mimoriadne vydanie časopisu Bartolomej venované 20. výročíam farského spevokolu a farského časopisu. Ak by ste do neho chceli prispieť dobovými snímkami, historkami alebo spomienkami, neváhajte a napíšte nám. Budeme radi.

Za redakčný kolektív chcem ešte úprimne poďakovať všetkým, ktorí sa počas tých rokov aktívne zapojili do vydávania nášho farského časopisu. Šéfredaktorkám a šéfredaktorom, príležitostným prispievateľom i stálym redaktorkám a redaktorom, korektorom, fotografom, miništrantom a predajcom, kňazom i laikom, fanúšikom aj kritikom, čitateľkám a čitateľom. Vám všetkým pri tejto krásnej udalosti vyprosujem hojné Božie požehnanie!

Alojz Vlčko
zodpovedný redaktor

Sústredenie v jubilejnom roku

Od pondelka 22. júla do soboty 27. júla sa trinásť Bartolomejčiat zišlo na sústreďení zboru na fare vo Veľkých Uherciach. Sústreďenie sa konalo v jubilejnom dvadsiatom roku od založenia zboru.

Bartolomejčatá na sústreďení
vo Veľkých Uherciach

Spolu s dvoma kuchárkami a s kaplánom Dušanom Rončákom sa deti venovali spevu i zábave. Zbor si plnil najmä „pracovné povinnosti“ na každodenných nácvikoch i počas svätých omší. Vedúca zboru Majka Štefíčková o sústreďení povedala: „Naším cieľom bolo nacvičiť a zopakovať piesne na blízku mariánsku púť i oslavy vzniku nášho zboru. Veľmi sa teším, že tento cieľ sme úspešne splnili.“

V programe sa našiel čas aj na túru, eRko tance, návštevu kúpaliska i rozličné hry vonku i dnu. „Veľkí“ členovia zboru Lucia Bátorová a Peťo Švec si ako vedúci sústreďenia pripravili zaujímavé aktivity. Z nich sa deťom najviac páčila nočná hra v lese, pri ktorej len za pomoci bateriek, prípadne aj úplne potme, hľadali lístky s bodmi. Starší i mladší vytvorili pekné spoločenstvo a z Uheriec všetci odchádzali s odhodlaním, aby sa zbor hudobne i duchovne rozvíjal.

Text: Dušan Rončák, kaplán

Foto: Martina Humajová

Pozvánka na eucharistickú adoráciu

Milí veriaci, 3. augusta 2013 o 18.00 hod. Vás s radosťou pozývame do farského Kostola sv. Bartolomeja na spoločné modlitby za rodiny v našom meste.

Pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou budeme všetkým členom našich rodín a spoločenstiev vyprosovať skúsenosť Božej lásky rozjímaním nad tajomstvami modlitby radostného ruženca.

Od 18. do 21. júla sa v Námestove konal už 23. ročník hudobného festivalu Verím Pane. Zúčastnilo sa ho i päť mladých z Prievidze a okolia. Počas festivalu ich obohatila práca v tvorivých dielňach, ale i množstvo hudobných a kultúrnych podujatí.

Veľkým prekvapením pre nich však bolo najmä náhodné stretnutie s prievidzským pánom diakonom Šimonom Stančíkom, ktorý bol práve v rodnom Námestove na dovolenke. Nedalo sa nič robiť, so svojimi farníkmi sa do amfiteátra neďaleko Oravskej priehrady na koncerty neplánovane musel vydať i on ☺.

Farníci s diakonom Šimonom Stančíkom
na festivale Verím Pane

text: -ph-, foto: Michal Kvet

Piaristi putovali v čase

Mnohí z nás majú túžbu putovať v čase, dostať sa do dôb zaujímavých dejinných udalostí, ktoré sú pre nás zahalené rúškom tajomstva. Práve možnosť zažiť takéto niečo malo 81 detí v piaristickom letnom tábore, ktorý sa tento rok konal v prvý júlový týždeň na chatke Limba v Kremnických vrchoch.

Deti mali možnosť počas celého týždňa putovať a spoznávať dôležité udalosti dejín spásy (vyslobodenie z egyptského otroctva, Rímska ríša - prví kresťania, Slovania - sv. Cyril

a Metod, stredovek - sv. Jana z Arku...). Animátori púťavou a hlavne zábavnou formou priblížili deťom tieto dôležité historické udalosti, v ktorých „Najvyšší“ vždy dokazoval svoje dobré zámery s nami, ľuďmi.

Veríme, že spoločenstvo, ktoré sme v tábore navzájom vytvorili, nám pomôže prežívať takéto vzácne chvíle aj v prítomnosti obyčajného, všedného života.

Text a foto: P. Ján Hríb, SchP

Prichádzam k vám s úctou a bážňou

V júni sme sa v našej farnosti rozlúčili s dvoma kňazmi, pánom dekanom Martinom Dadom a pánom kaplánom Jánom Krausom, v júli sme privítali ich nástupcov. Dnes vám prinášame rozhovor s prvým z nich, s vdp. Vladimírom Slovákcom (48), novým správcom farnosti Prievidza - mesto.

Pán farár, mohli by ste nám na úvod prezradiť niečo o vašej rodine?

Vyrastal som v klasickej slovenskej katolíckej rodine. Môj príchod na svet bol poznačený smrťou deväťročného brata Jána, ktorého blesk zabil tri mesiace pred mojím narodením. Od prvých dní som teda bol „náhradníkom“, hoci mi aj otec odmietol dať jeho meno s odôvodnením, že Ján je živý a je stále s rodinou.

Ako najmladší zo štyroch bratov som bol som tak trochu maznáčik. Malo to však aj svoje nevýhody. Kým moji starší (a silnejší) bratia robili chlapeckú prácu, ja som musel často pomáhať mame pri ženských prácach a nahrádzať tak neexistujúcu sestru. V detstve ma to dosť hnevalo, no s odstupom času musím uznať, že som sa priučil mnohým veciam, ktoré sa mi neskôr v živote zišli.

Mama bola pre mňa vzorom poriadku a starostlivosti, otec zas vzorom poznávania, čítania a porozumenia.

Kto vás v živote nasmeroval ku kňazstvu?

V čase môjho dospievania vo Zvolene okrem dvoch „legálnych“ kňazov fungovalo aj približne šesť „ilegálnych“ kňazov, saleziánov. Od pätnástich rokov ma pravidelne pozývali na duchovné cvičenia. Založili sme si spoločenstvo, ktoré viedli. A hoci sa naše cesty neskôr rozišli, práve ich formácii vďačím za mnoho - pravdepodobne i za svoje kňazstvo.

Povolanie som neprežil ako výnimočnú udalosť, ale ako poznávanie Božieho plánu v mojom živote. Možno to súvisí aj s mojimi racionálnymi postojmi. Veď milosť stavia na prirodzenosti.

Kde ste pôsobili po vysviacke?

Po vysviacke som dostal dekrét do svojho rodiska na prechodnú dobu troch mesiacov. Potom som nastúpil na vojenčinu. Po nežnej revolúcii som sa z kasární vrátil o osem mesiacov skôr, než bolo v pláne, a na Hromnice v roku 1990 som nastúpil do Novej Bane. Zanedlho prišla „revolúcia“ v diecéze, ktorá v máji 1990 spôsobila moje presunutie za správcu farnosti Beňuš na Horehroní.

Ako trávi kňaz základnú vojenskú službu?

Za bolševického režimu rozhodne inak ako teraz. Na rozdiel od ostatným vysokoškolákov sme pri teológii nemali vojenskú katedru; to znamená, že sme rukovali na dva roky ako obyčajní „základáci“. Nikto nerešpektoval, že sme kňazi, práve naopak.

Keďže som po prísaha (prvýkrát po mesiaci mimo kasární) chcel slúžiť v miestnom kostole sv. omšu, farár to hlásil na Okresný národný výbor. Bol totiž ustráchaný a okrem toho bol aj členom Pacem in terris. Následne si ma predvolal zástupca veliteľa pluku pre veci politické (politik), aby mi oznámil, že ak sa tu pokúsim mať omšu, do konca vojny vychádzku mať nebudem (pritom na koncelebráciu ani podľa vtedy platných zákonov štátny súhlas nebol potrebný).

Keďže som však bol naučený na ilegálny spôsob života, a keďže Pán sa o svojich stará, našli sa možnosti a spôsoby na náboženský život i v kasárňach, i mimo nich, v súkromí. Dodnes sa priateľím s rodinami, ktoré mi v tom čase v Jindřichovom Hradci poskytli zázemie.

Ktoré roky vo svojom pôsobení považujete za ťažiskové?

Na to je ťažké odpovedať. Svoj život vnímam skôr ako rast, v ktorom sa mi nie vždy darí rovnako. Veľmi ťažko mi bolo napríklad v Kremnici, kde sa mi zdalo, že mi vôbec nič nejde. Ale práve to mi pomohlo prehodnotiť priority. Najviac však moje životné postoje ovplyvnila asi práca v Banskej Bystrici.

Mnohí veriaci vás poznajú ako šéfredaktora a riaditeľa Rádia Lumen a tiež člena Rady RTVS. Ako ste sa dopracovali k tejto výnimočnej práci?

Po dvoch rokoch na Beňuši ma pán biskup Baláž poslal do Kremnice. V tom čase som už pracoval v celoslovenskej komisii pre duchovnú obnovu Slovenska a prípravu Veľkého jubilea 2000, ktorej členmi sa za diecézu stali i Mária Muráňová a Jozef Hrtús. Kremničanka Mária Muráňová (Victoria Montana) bola významnou autorkou učebníc náboženstva a duchovnej literatúry a spolupracovníčkou diecézneho biskupa, Jozef Hrtús zas riaditeľom Biskupského úradu v Banskej Bystrici. Práve on ma v roku 1994 navrhol na uprázdnené miesto šéfredaktora v tom čase najmenšieho slovenského Rádia Mária.

Môj kaplán František Bartoš sa ma vtedy spýtal: „Hádám to nechceš robiť ako amatér!?“ Oslovilo ma to, a tak som v tom istom čase nastúpil i na štúdium nových foriem šírenia viery. Katedru s týmto názvom viedol v poľskom Ľubline terajší rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku, profesor Tadeusz Zasępa. Uňho som písal i licenciátnu prácu.

Žiaľ, na pokračovanie v štúdiu ďalej mi už nezostalo veľa priestoru, pretože firma sa rozrastala a ako riaditeľ (od roku 1995) som mal stále viac povinností. Táto práca mi zaberala väčšinu času, takže som sa v roku 1997 musel zriecť i spravovania Katedrálného chrámu sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Počas nediel som totiž chodieval do slovenských farností, v ktorých sme otvárali nové vysielacie, a vysvetľoval som poslanie nášho rádia.

V priebehu deviatich rokov sme rozšírili počet vysieláčov z jedného na štrnásť a približne o toľko miest sme stúpili aj v počúvanosti. Z posledného miesta sme sa dostali na siedme. Žiaľ, kvôli nezhode s majiteľmi v pohľade na poslanie nášho

rádia, i kvôli nedodržaniu ich záväzkov, čo spôsobilo firme obrovské škody, som túto krásnu prácu v roku 2003 opustil.

Po čase som sa však k médiám, teda skôr k evanjelizácii Slovenska prostredníctvom médií, vrátil. V súčasnosti píšem prihovory pre portál webnoviny.sk a som členom Rady Rozhlasu a televízie Slovenska.

Čím obohatilo štúdium masmediálnej komunikácie a práca v tejto oblasti váš kňazský život?

Kým práca vo farnosti je v určitom slova zmysle spoluprácou s ochotnými a nadšenými amatérmi, toto bolo o profesionalite. Naučil som o ňu dbať, dokonca som si uvedomil, že je dôležitejšia než lojalita. Pomohlo mi to tiež pochopiť mediálne prostredie z „druhej strany“ - nie ako konzument a kritik, ale ako tvorca a manažér.

Ako konateľ „eseročky“ som musel vniknúť i do ekonomických a pracovnoprávných náležitostí, naučiť sa s funkciou prijívať i zodpovednosť, ktorá bola pravidelne kontrolovaná valným zhromaždením. Viem, čo je to nemať na výplatu zamestnancom, ako ťažko sa prepúšťa, i koľko síl, schopností a času je potrebné investovať do práce.

Ako obyčajný farár si napríklad pri pohľade na rodinu povieť - ten muž by sa mal deťom venovať viac. Ale keď ako riaditeľ musíte otcovi rodiny neraz povedať slová „dnes ťa tu potrebujem dlhšie“, vidíte veci inak.

Čo je pre vás najlepším oddychom?

Fyzická aktivita. Mám rád prírodu, turistiku (pešo i na bicykli) a v zime nepohrdnem teplou vodou v kúpeľoch. Silu však čerpám i inde -

v modlitbe a v dobrej literatúre.

S akými pocitmi ste prišli na svoje nové pôsobisko v Prievidzi?

Ako som to povedal už pri inštalačnej sv. omši, s úctou a bážňou. S úctou voči histórii, veriacemu spoločenstvu, kultúre... A zároveň i s bážňou, či dokážem aspoň sčasti splniť očakávania, povinnosti a Boží plán s touto farnosťou.

Čo je podľa vás dôležité pre farnosť, aby mohla fungovať ako živé, zdravé spoločenstvo?

Na jednom manažérskom školení nám istý americký majiteľ šiestich rozhlasových staníc povedal: „Vo firme môžete dať ľuďom rôzne pozície a názvy: manažér, supervisor, vedúci zmeny... Ak vás to nestojí doláre, je to jedno, nech sa tešia. Dôležitý je totiž len jeden titul: majiteľ.“ A majiteľom Cirkvi, i tej miestnej, je Kristus.

To si musia uvedomiť všetci - od farára po miništranta, od najväčšieho sponzora po najchudobnejšieho dôchodcu či nezamestnaného. Táto „firma“ sa nedá sprivatizovať. A kto tak chce robiť, kto chce niekomu vtlačať svoje predstavy a postoje, škodí sebe i druhým.

Teda všetci by sme tu mali pracovať, žiť pre Krista. A ak pre seba, tak len zmysle dosiahnutia osobnej spásy. To je základné poslanie. Ak ho budú mať všetci na zreteli, bude „firma“ rásť, bude zdravá.

Z vašich kázni (napr. i z tej v Nitrianskom Pravne na sviatok Panny Márie Karmelskej) je zrejmé, že máte blízky vzťah k našej nebeskej Matke. Sú za tým osobné skúsenosti?

Vzťah máme k tomu, kto nám pomáha, kto nás nesklame, o koho sa

25. výročie kňazskej vysviacky
Vladimíra Slováka

môžeme oprieť, s kým sa môžeme podeliť, od koho sa môžeme učiť a kto nám (u mňa veľmi dôležité) dáva slobodu. A toto všetko Panna Mária spĺňa.

Keď ste spomenuli púť ku Karmelskej Panne Márii, počas prípravy homílie som sa venoval spoznávaniu spirituality karmelitánov. Viacerí autori tvrdia, že ak by karmelitánsky rád nebol mariánsky, nebol by vôbec. Toto tvrdenie však môžeme rozšíriť i na celú katolícku cirkev: mariánska úcta patrí k jej podstate.

Ste tu ešte len krátko. Ako si zvykáte na hornú Nitru? Ako ste boli

prijatý svojimi ovečkami?

Ťažko si zvykám na mesto a bývanie v centre. Už som raz takto žil tri roky v Banskej Bystrici, kde som býval priamo na hlavnom námestí. Neustály hluk. Keď bol na námestí koncert, odchádzal som spať do Zvolena k rodičom. Nepomohol totiž ani matrac v okne. Bola to však krásna päťstoročná budova s veľkými priestormi.

Tu sa svojimi stiesnenými pomermi približujem k veriacim. Cítim sa ako v paneláku, čo pre človeka, žijúceho desať rokov na tichom vidieku, v samote relatívne veľkej dedinskej fary, nie je jednoduché. A ešte v mojom veku.

No práve toto ma približuje k väčšine obyvateľov Prievidze. A to ma teší. Ved' ako povedal Svätý Otec František: „Pastier má páchnuť ako jeho ovce.“ A tie v Prievidzi sú veľmi milé. Ony sú u mňa na prvom mieste.

Chcete niečo odkázať našim čitateľom, sympatizantom, mládeži?

Chcem ich poprosiť o modlitbu a toleranciu. Ako starší človek niekedy dlhšie kážem. Veci robím pomalšie ako v mladosti - i v kostole. Len postupne sa učim chápať miestne pomery, mentalitu, zvyky... Chcem ich však uistiť, že i napriek relatívne silnej personálnej výmene v miestnom klére sa majiteľ firmy nemení!

Za úprimné slová ďakuje
Anka Gálová (Vavrová)

Vladimír Slovák, ThLic. sa rodičom Martinovi a Helene narodil 7.októbra 1964 vo Zvolene ako piate dieťa. Po ukončení gymnázia rok pracoval ako závozník a následne študoval na bohosloveckej fakulte v Bratislave. 18.6.1988 bol vysvätený za kňaza. Z posledného pôsobiska v Stožku bol povelaný venovať sa veriacim v Prievidzi - meste ako farár tejto veľkej farnosti. Súčasne je členom Rady Rozhlasu a televízie Slovenska.

Ako sme cez prázdniny putovali k MAME

Prázdniny a púte veriacich patria neodmysliteľne k sebe. A keďže sa ako rodina považujeme za veriacich, vydali sme sa aj my počas júla na cestu do Medžugoria.

Najskôr prišlo pozvanie. V priebehu asi dvoch mesiacov som nezávisle od seba od rôznych ľudí dostala štyri darčeky so „značkou“ Medžugorje. Najskôr som ich prijímala s „rezervou“, ale pri štvrtom som už vážne začala rozmyšľať, čo nám tým chce Boh povedať.

Priznám sa, nemala som veľkú dôveru k tomuto miestu najmä preto, lebo viem, že ešte nie je oficiálne uznané Cirkvou. Ani môj manžel nie je „zamilovaný“ do púti. A deti - tie som si veru nevedela predstaviť, že by prázdniny trávili dennými trojhodinovými modlitbami...

To boli tie jednoduché, praktické „prekážky“ našej cesty. No keďže celú túto púť považujem za skúšku našej viery, bola preverovaná od začiatku.

Výsledok? MAMA vždy všetko zariadi, aby sa stretla so svojimi deťmi ☺.

Rozhodnutie

Rozhodnutie cestovať do Medžugoria sa stalo reálnym približne v apríli. Keď som predtým svojmu manželovi hovorila o možnosti ísť na toto pútnické miesto s istou spoločnosťou formou tri dni pobyť pri mori a päť dní pobyť v Medžugorí, bola som si ISTÁ, že poznám jeho odpoveď. Samozrejme, negatívnu. Opak bol pravdou. To už som začínala veriť, že Boh to myslí vážne.

Takmer sme ale nevycestovali. Tesne pred odchodom som ochorela. Teplota, bolesť hrdla... Lekárka mi urobila všetky potrebné vyšetrenia, aby zistila, čo je vo veci a či vôbec má zmysel niekam cestovať. Skutočným zázrakom bolo, keď mi v deň

našej cesty ráno oznámila, že podľa výsledkov krvných testov som úplne zdravá. A ja som sa tak aj naozaj cítila.

Križ na Vrchu Križevac

Kráľovná pokoja

Cestu sme zvládli veľmi dobre. Počas nej mi však hlavou vírili myšlienky, že moji blízki budú mať asi dovolenku iba tri dni. Opäť som pochybovala. Dni pri mori boli naozaj krásne, aj vďaka tomu, že celý náš zájazd bol ubytovaný v starobyľom františkánskom kláštore asi 40 m od mora. Exotické átrium, exotické jedlá i zvuky... Veľmi sa nám nechcelo odísť.

Očarili nás aj spoločné sväté omše v kostole, ktorý bol súčasťou kláštora, a tiež večerný pobyt v jeho botanickej záhrade, kde nám bolo tak

dobré, že pri zvuku cikád nás tam takmer zatvorili.

Kto už bol v Medžugorí, ten vie, že pokoj tohto miesta napriek veľkému množstvu ľudí je neopakovateľný a nedá sa nahradiť ani pripodobniť ničomu z tohto sveta. To, čo sa zdalo nepredstaviteľné, to sa uskutočnilo. Tisíce zázrakov, našich „súkromných zjavení“ pre posilnenie viery, hoci sme Matku Božiu NEVIDELI.

Teraz už chápem, prečo povedal blahoslaivený Ján Pavol II. slová: „*Keby som nebol pápež, ale iba Karol Wojtyła, už by som bol v Medžugorí.*“

Text a foto: Elena Blašková

Socha Kráľovnej pokoja na mieste prvého zjavenia

Spoved' je nemocnicou katolíckej Cirkvi

„Moslimovia môžu získať odpustenie iba raz do roka v Mekke. Hinduisti musia cestovať k posvätnéj rieke a ponoriť sa do nej. My máme možnosť prijať sviatosť zmierenia každý deň v každom kostole - a ignorujeme to,“ povedal v jednej zo svojich katechéz katolícky kňaz, páter Anthony Saji, VC (36), pochádzajúci z Indie. Od 7. do 12. júla dával duchovné cvičenia mladým v priestoroch Katolíckej univerzity v Ružomberku.

Približne stovka mladých ľudí, nadšené úsmevy na tvárach. Pred nimi stojí už na prvý pohľad sympatický kňaz so živou gestikuláciou a príjemným vystupovaním. Nik by neveril, čo všetko má páter Anthony, pochádzajúci z Indie, za sebou. „Od šestnástich do devätnástich rokov

som doslova chodil od dverí k dverám. Vedel som, že mám byť kňazom, ale nikde ma nechceli. Podľa miestneho biskupa som bol príliš chudý, a teda i chorý, podľa jezuitov málo vzdelaný... Nevedel som ani slovo po anglicky. Až Vincentini to so mnou skúsili,“ hovorí o svojej životnej ceste páter.

Mladým sa na duchovných cvičeniach páči. Otec Anthony má široké srdce a podmanivý úsmev. Vždy ich prekvapí nejakou drobnosťou. Napríklad po skončení prvej z katechéz ich na chodbe čakajú cukríky.

„Keď ma vysvätili za kňaza,“ pokračujú mladí v skladaní čriepkov pátrovho životného príbehu, „bol som posledný z posledných. Mal som veľkú trému, nevedel som vôbec

Páter Anthony Saji počas duchovných cvičení na Katolíckej univerzite

Katecháza pátra Anthonyho

hovoríť na verejnosti... Nevedeli, čo so mnou. A tak som čistil záchody a krmil prasce. Povedal som: „Ježišu, ak to chceš, budem to robiť. Budem to robiť najlepšie, ako viem!“

Nová úloha

Páter Anthony sa veľa modlil a vo svojich modlitbách sa plne odovzdával Bohu. Bol poslaný do Afriky, kde mal úplne z ničoho vybudovať exercičný dom. Neskôr začal pomáhať pátrovi Billovi, kňazovi, ktorý bol zázračne uzdravený a sám sprostredkúval uzdravovanie iných - či už na tele, alebo na duši. Ako osemdesiatročný zomrel otec Bill pátrovi Anthonymu v náručí. Kongregácia sa modlila za jeho nástupcu, ktorý by pokračoval v dávaní duchovných cvičení - a vybrala pátra Anthonyho. Jeden z jeho spolubratov to vtedy ohodnotil slovami: „Teraz viem, že i Duch Svätý sa môže pomýliť.“

„Bol som a aj stále som nula, úplná nula,“ hovorí úprimne páter. „Našiel som však tajomstvo úspechu, prostredníctvom ktorého sa každý z nás môže stať niekým. Primknúť sa k jednotke. Môžeme napísať vedľa seba aj šesť núl, ale ich hodnota je stále nulová. Čo sa však stane, ak pred ne dáme jednotku? Zrazu je tu milión! My všetci máme šancu primknúť sa k jednotke. Na-

šou jednotkou je Kristus. On dáva hodnotu našim činom.“

Boh odmenil jeho odovzdanosť veľkým darom. Zrazu vedel hovoriť pred ľuďmi, vedel kázať. Predtým mal problémy s jedným cudzím jazykom, dnes ich ovláda sedem. Predtým by sa nepostavil pred dvoch ľudí, teraz káže po celom svete aj pred niekoľkými tisíckami. Jeho diár je úplne nabitý až do roku 2017. „Ani neviem, či ešte vtedy budem žiť!“ hovorí so šibalským úsmevom.

Primknúť sa k jednotke

Páter Anthony je človek plne odovzdaný do vôle Boha. Vyžaruje Krista, vyžaruje lásku. Hovorí pútavo, názorne, pravdivo a odvážne. Počas šesťdňových duchovných cvičení prevedie človeka úskaliami jeho vlastného života, pomôže mu dobre sa pripraviť na prijatie sviatosti zmierenia (alebo sviatosti lásky, ako on hovorí) a modlí sa za jeho vnútorné i fyzické uzdravenie. A Boh je k nemu štedrý. I medzi samotnými účastníkmi duchovných cvičení sedia mladí, ktorí už prostredníctvom pátra zakúsili silu Božej lásky a úprimne svedčia o svojom fyzickom či duchovnom uzdravení.

„„Ste taký dobrý kazateľ!“ vravia mi ľudia - a ja som vtedy veľmi smutný. Som smutný, pretože viem, kým som bol predtým a kým som teraz. Ľudia chvália mňa, ale všetko je to

silu Božej milosti. Ja stále zostávam nulou. No primkynam sa k jednotke - a tá mi dáva hodnotu, "končí svoje rozprávanie páter Anthony. Slova sa nedá opísať všetko. Treba zakúsiť, vidieť, otvoriť sa Božej milosti...

Duchovné cvičenia s pátrom Anthonyom Sajim organizuje na Slovensku spoločenstvo Koral (Komunita redemptoristov a laikov) z Kostolnej - Záriečia najbližšie od 18. do 24. augusta v Trenčíne. Získať ďalšie informácie o duchovných cvičeniach

a prihlásiť sa na ne sa dá na webovej stránke www.spolocenstvo-rl.sk, prípadne na telefónnom čísle 0904 155 199.

My, ktorí sme na duchovných cvičeniach s pátrom Anthonyom Sajim boli, už vieme, čo to znamená vidieť, počuť a zakúsiť Krista. Zostáva nám posledný bod: svedčiť. A ten za nás všetkých hádam teraz aspoň tak trochu plní ☺.

Text: Petra Humajová

Foto: Ján Mihala

P. Anthony Saji, VC sa narodil 1. mája 1977 v Indii. Je najstarším zo štyroch detí. Vyštudoval filozofiu v Bangalore v Indii a v roku 2002 ho Kongregácia vincentinov, do ktorej patrí, poslala do misie vo východnej Afrike. Tu pôsobil rok v pastorácii, potom pokračoval v štúdiu teológie na Tangaza College v Nairobi (Keňa). V roku 2006 bol vysvätený za kňaza. Dva mesiace pôsobil v Tanzánii a potom odišiel do Ugandy, kde dostal poverenie postaviť vincentínske modlitbové a exercičné centrum. Po smrti otca Billa bol páter Anthony určený za jeho nástupcu. Od roku 2008 cestuje po celom svete a vedie šesťdňové duchovné cvičenia zamerané na obrátenie a uzdravenie človeka. V Ugande sa mu podarilo postaviť dom, kde sa jeho spolupracovníci starajú momentálne o 52 sirôt. Misijné dielo otca Billa je okrem modlitieb možné podporiť i finančne na čísle účtu 2622222053/1100

Hlavlom

Mám rád polemiku, dialóg, diskusiu, argumentáciu. Ideálne je, keď je konštruktívna a náučná. Absolútnym majstrom vo vysvetľovaní je... Kto iný ako Ježiš - učiteľ?

Nedávno ma inšpirovalo Božie slovo, kde prichádzajú za Ježišom saduceji, ktorí neveria vo večný život, aby doňho rýpali, dostali ho do úzkych, strápnili, „podchytili v reči“. Prichádzajú s vymysleným prípadom sedemnásobnej vdovy a s hlavlomom - komu bude patriť po smrti, keď ju mali za manželku siedmi... (porov. Mk 12, 18 - 27)

Ježiš ako vynikajúci učiteľ učiteľov namiesto toho, že by vyrývačom vynadal a nekompromisne ich zahnal preč, trpezlivo im vysvetľuje, v čom spočíva ich veľký omyl: metodologická chyba, nesprávny postup. Pochopíme to na príklade: Mama dala svojim trom synom 30 korún. Chlapci si kúpili tortu za 25 korún. Päť korún si chceli spravodlivo rozdeliť, ale nakoniec sa dohodli, že

každý dostane jednu korunu a zvyšné dve nechajú ako kredit u predavača. Keď si už pochutnávali na torte, jeden sa ozval: „Každý z nás má vo vrecku korunu, zostáva na každého deväť. Deväť krát tri je 27 a dve koruny u predavača = 29. A kde sa stratila jedna koruna?“ Hlavoľam je založený na chytáku - už otázka je položená nesprávne, ako môže byť odpoveď správna?

Manželstvo jestvuje po hranicu smrti. Kňazstvo je naveky. V budúcom veku sa ľudia neženia ani nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebi. Na čo Ježiš myslel? Ved' anjeli telo nemajú a my veríme vo vzkriesenie tela! V našich pozemských podmienkach, v tomto živote, v smrteľnom tele, sme vo vzťahoch obmedzovaní. Hranicami kňazstva je hĺbka, intenzita vzťahu, hranicami manželstva je šírka vzťahov. Obe cesty majú výhody aj nevýhody. Výhodou kňazstva je obrovský akčný rádius, rozptýl (veľa pôsobísk, tým pádom veľa ľudí, veľa vzťahov... ak je v každom človeku dobro, lebo každý je stvorený na obraz a podobu Boha, kňaz má možnosť stretávať veľa dobrého), výhodou manželstva je krásna hĺbka.

Zjednodušene môžeme povedať, že kňazstvo je o vzťahoch (s mnohými ľuďmi), manželstvo je o vzťahu (s jedným človekom). Manželstvo musí byť výlučné, inak trpí a spôsobuje utrpenie aj iným, pretože človek nie je stvorený preto, aby hral na dve strany, rozbieja ho to, nenapĺňa. Kňaz musí byť všetkým pre všetkých, inak nenájde šťastie a naplnenie ani v kňazstve, ani vo vzťahu, do ktorého skĺzol.

V budúcom veku, v oslávenom tele, akoby odpadli nevýhody kňazstva aj

manželstva a naopak, spojili sa výhody kňazstva aj manželstva. Preto Učiteľ vysvetľuje, že ľudia sa neženia ani nevydávajú, lebo manželstvo by ich obmedzovalo. Ved' v nebi budeme žiť manželstvo každý s každým a vo všetkých bude oslávený Kristus, Boh bude všetko vo všetkom. Ján Pavol II. to nazýva *totálna intersubjektivita osôb*. Hĺbka manželstva sa spojí so šírkou kňazstva. Nebude existovať závisť, žiarlivosť, nedôvera, podozrievanie.

Pripomeňme si dve výrečné vety na adresu neba: *Nijaké dobro im tam chýbať nebude a ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo ani do ľudského srdca nevstúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.*

Teraz nám už snáď hlavoľam saducejov, *komu bude žena patrit', keď ju mali siedmi za manželku*, pripadá trochu hlúpo. Je to celkom inak, ako sa nazdávali. Vďaka Pánu Ježišovi - Učiteľovi - môžeme aspoň trochu pochopiť, ako.

Michal Lajcha, kaplán

Čo je dôležité pri uzdravovaní?

8/13

Keď prichádzame k Bohu, často ho o niečo žiadame. Skutočné uzdravenie v našom živote nastáva vtedy, keď neprichádzame k Pánovi preto, aby sme ho o niečo žiadali, ale skôr sa ho pýtali, čo máme robiť. A Pán nám dáva svetlo, ktoré nás uzdravuje.

Pri uzdravovaní je veľmi dôležité:

1. Odpustiť sebe a iným. Príčinou našich utrpení býva často naša neschopnosť odpustiť si, čoho sme sa v minulosti dopustili. Boh nám odpustil, ale my si nedokážeme odpustiť a potom nás to vedie k sebaodmietaniu a prežívaniu pocitov viny, strachu a nepokoja. Je veľmi dôležité, aby sme odpúšťali sebe a iným. Koreňom mnohých emocionálnych porúch môže byť aj neodpustenie.

2. Prijat' svoje zlyhania a neúspechy. Nevieme prijímať svoje neúspechy a zlyhania. Nemáme pre ne dost' porozumenia. Už si nikto nespomenie na náš neúspech, ale my sme od neho ešte stále závislí. Zlyhania nám môžu pomáhať pri dozrievaní a sú veľmi dôležité v našom živote.

3. Prijat' svoju ohraničenosť. Sme príliš sebakritickí, cítime sa nekompetentní, požadujeme od seba príliš veľa. Preto strácame slobodu a nedokážeme byť sebou samými. Všetci sme ohraničení, ale neprijímame to. Často sa stáva, že žiarlime na kvality a charizmy a nič s nimi nerobíme.

4. Prijat' skutočnosť, že všetci sme hriešnici. Neprijímajme túto skutočnosť rozumom, ale srdcom.

Odpustenie

Veľmi dôležitou podmienkou uzdravenia je teda odpustenie. Srdce, ktoré nedokáže odpustiť, je zablokované a nevie sa uzdraviť. Je zbytočné modliť sa za uzdravenie, ak vo svojom srdci prechováate neodpustenie.

Často sa stáva, že vo vašom živote sa vyskytujú ľudia, ktorým ste niečo v minulosti neodpustili. Možno ste doteraz neodpustili svojmu otcovi alebo matke. Neodpustenie je príčinou mnohých zranení v našom živote. Ak sa vnútorne uzdravíte, to ešte neznamená, že sa zbavíte utrpenia. Keď Ježiš visel na kríži, odpustil svojim nepriateľom. Ale to ešte neznačí, že netrpel nedostatkom lásky od ľudí, ktorých miloval. Môžete byť uzdravení a pritom trpieť. Ale utrpenie vo vás už nebude vyvolávať hnev, depresiu, ani zúfalstvo.

Sviatosť zmierenia a odpustenie

Odpustenie je moment, keď nám Ježiš vo sviatosti zmierenia hovorí:

„Dovoľ mi, aby som ti odpustil.“ Tu je dôležité rozlíšiť a spoznať, že sme zdraví hriešnici, nie hriešnici psychicky chorí alebo väzni.

„Dovoľ mi, aby som ťa oslobodil od všetkých zlých duchov.“ Každý kňaz je počas sviatosti zmierenia aj exorcistom, lebo počas sviatosti dochádza k priamemu stretnutiu so zlým.

„Dovoľ mi aby som ťa posilnil.“ Žiadame Ducha Svätého, aby vstúpil do slabých oblastí človeka a posilnil ho pre budúcnosť.

Pripravil: Šimon Stančík, diakon

GodKnows = Boh vie...

Na začiatku to bola vtipná odpoveď na otázku „Aký je názov vašej kapely?“ Teraz seriózny názov - GodKnows = Boh vie... Kapela GodKnows sa vyformovala z členov spoločenstva PIAR v roku 2010.

„Najskôr sme si mysleli, že budeme hrávať len na piatkových chválach v piaristickom kostole,“ hovorí člen kapely Johno Grešner. Ale Otec (takto familiárne chalani z kapely oslovujú Boha ☺) mal pripravené viac.

Prvé väčšie podujatie odohrali v lete v roku 2010 v Nitre na „predturičnom“ stretnutí. Zrazu sa ponuky len tak sypali. Hrali na festivale CampFest, v Banskej Bystrici na BB chválach, v Trnave na konferencii Big Fish i na bratislavskej „strede“, stretnutí organizovanom spoločenstvom pri Dóme sv. Martina, na Godzone konferencii v Ružomberku. Tento rok už stihli viesť chvály na duchovných obnovách, hrať v Trstenej, Dvorníkoch, Brne či Bratislave... A tvoriť svoje prvé CD.

Ako popri tom stíhajú školu a ostatné povinnosti? S úsmevom dodávajú, že škola, rodina i priatelia si začali zvykať. A možno sa práve na nich dokonale spĺňa Božie prisľúbenie: „*Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.*“ (Mt 6,33)

Počas chvál sa modlia za osobné stretnutie ľudí s Bohom, uzdravenia a nové prebudenie. „Naším snom je nechať preniknúť Otcov svet do nášho sveta - ako v nebi, tak i na zemi. Všetko bolo zaplatené a preto môžeme vstúpiť do Božej prítomnosti tak blízko, ako ešte nikdy predtým,“ hovorí gitarista Andrej Kmotorka.

Vo februári sa podieľali na tvorbe programu pre 40 mladých ľudí v Trstenej. „Zavolať nás tam náš dobrý priateľ a kňaz v jednej osobe, ktorý tam pracuje s mládežou, Braňo Kožuch. *Víkendovka*, ako stretnutie nazvali, bola vlastne duchovná obnova. Dobré sa nám slúžilo, bola tam veľmi dobrá atmosféra. Ešte nikdy sa nám nestalo, že by sme sa lúčili tak dlho. Odchádzali sme veľmi povzbudení a s radosťou v srdci, lebo Otec prejavoval svoju dobrotu,“ spomína si Johno.

V máji kapela spolu so spoločenstvom PIAR nahrála CD s titulom *On EARTH as it is in HEAVEN* - Ako v nebi, tak i na zemi. V týchto dňoch sa finišuje všetko potrebné na to, aby už na jeseň prvé CD uzrelo svetlo sveta. Bohu vďaka!

Text: Boris Višňovský

Foto: archív spoločenstva PIAR

Kde môžete stretnúť kapelu GodKnows?

1. - 4. august 2013 - CampFest
30. august 2013 - One Way vo Svite
5. október 2013 - Nie si tu náhodou v Martine

Formovanie osobnosti diet'at'a

Osobnosť diet'at'a sa formuje živou vierou v každodennom živote rodiny. Rodinné sviatky a sviatky cirkevného roku sa slávia v kresťanskom duchu. Veľmi dobré je aj príležitostné rozprávanie biblických príbehov.

K základným kameňom kresťanskej morálky patrí mravná norma a trest za jej porušenie. Jednoducho povedané, vo výchove musíme mať hranice, ktoré dieťa nemôže prekročiť. Ak ich prekročí, nasleduje trest.

Človek totiž nie je taký dobrý, aby jeho výchova mohla spočívať len v odstraňovaní škodlivých vplyvov a aby mohla prirodzené sklony dieťaťa nechať bez povšimnutia. Vychovávateľ je zodpovedný za vývoj i správanie dieťaťa. Preto má právo správanie dieťaťa určovať - v krajnom prípade i použitím svojej autority, ba i pod hrozbou trestu.

Nie slepá poslušnosť

Veľmi dôležitým prvkom vo výchove je sloboda. Aj samotné prijatie viery si vyžaduje slobodu. Boh stvoril človeka slobodného. Sloboda je jedným z jeho najväčších darov. Preto treba upustiť od tvrdej drezúry a pri dožadovaní sa poslušnosti je potrebné vysvetľovať, prečo je daná skutočnosť dobrá, alebo zlá.

Jednoducho povedané, už dieťa je potrebné učiť hodnotám. Zdôvodňovať požiadavky, vysvetľovať, aby sme tak vzbudzovali vnútornú motiváciu, aby dieťa poslúchalo nie preto, že musí, alebo že sa bojí trestu, ale preto, lebo chce, lebo je to preň lepšie.

Pre mnohých katolíkov znamená kresťanská výchova výchovu k poslušnosti a potláčanie svojvôle. Pri preceňovaní poslušnosti a zdôrazňovaní autority sa však môže ľahko zabudnúť na to, že hodnota poslušnosti stojí a padá s motiváciou.

Každý je originál

Boh nerobí kópie, Boh neklonuje. Komu sa viac dostalo, od toho sa bude viac vyžadovať. Boh vie, čo do dieťaťa vložil, vie, aké má gény. Deliť deti na dobré a zlé je škodlivé.

Deti majú rôzne povahy, rôzne gény, nie že by jedno bolo zlé a druhé dobré. Jednoducho je iné! Každá povaha má iné pozitíva a iné negatíva. Porovnávanie je škodlivé! Trpezlivosť, prosím! Možno o 10 - 20 rokov vaše dieťa urobí „dieru do sveta“ vďaka svojej vitálnej povahe, ktorá vám v detstve liezla na nervy!

Výchova k samostatnosti

Dôležité je vychovávať dieťa k samostatnosti. A to takým spôsobom, že mu zverujeme menšie úlohy, ktorých náročnosť postupne zvyšujeme. To aj vtedy, keď dieťa tieto veci koná veľmi neobratne. Ak sa tak deje, dieťa potešíme a ukážeme mu, ako má zverenú úlohu robiť správne.

Pripravil: Michal Lajcha, kaplán

Ilustračné foto: -jh-

Obetoval život ľuďom v Afrike

Blahoslavený Joseph Gérard

Joseph Gérard pochádzal z Francúzska. Veľmi skoro v sebe rozpoznal nielen povolanie ku kňazstvu, ale i k misiám. Po odchode do Afriky sa už do svojej vlasti nikdy nevrátil. Celý život obetoval ľuďom v nej.

Bl. Joseph Gérard sa narodil 12. marca 1831 v Bouxières - aux - Chênes. Bol najstarším z piatich detí. Vyrastal v hlboko veriacej rodine. Ako dvadsaťročný vstúpil do rehole oblátov a ešte ako diakon bol poslaný do Afriky, kde sa o rok neskôr stal kňazom. Potom začal pracovať medzi Zulmi a neskôr medzi Basutmi v Južnej Afrike.

Misijná činnosť

Svoju činnosť začal Joseph so spolupracovníkmi na misijnej stanici nazývanej Rím. Už o niekoľko rokov mohol postaviť ďalšiu v Koroku. Neskôr sa jeho aktivity rozvinuli i smerom na sever. Dvadsať rokov pracoval v misijnej stanici Santa Monica, kde zriadil i školu.

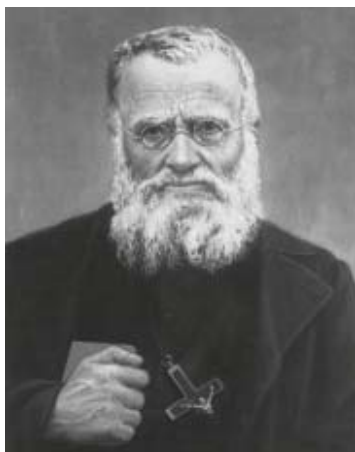
Ako misionár sa Joseph snažil najskôr pochopiť spôsob myslenia a čítania ľudí, ktorí mu boli zverení, spoznať ich jazyk, obyčaje, nádeje a túžby. Až potom sa rozhodol, akým spôsobom im bude podávať radostnú zvesť. Vo všetkých svojich aktivitách sa úplne spoliehal na Boha a na to, že dobré dielo, ktoré začal, privedie do úspešného konca.

Bol mužom modlitby. Dlhé hodiny počas noci trávil adorovaním Krista v Eucharistii. Často prežíval rôzne druhy sklamaní, no v takýchto chvíľach si nezúfal. Hovorieval, že okamihy, ktoré mu priniesli najviac

utrpenia, sú preňho najkrajšie. Mal veľkú úctu k Panne Márii, ktorej i zasvätil svoju misijnú oblasť.

Boh je blízko

„Ľudia vyhľadávali blízkosť otca Gérarda, lebo on sám bol stále blízko Boha,“ povedal o neúnavnom misionárovi v beatifikačnej homílii pápež Ján Pavol II.. Aj otec Gérard

mal k ľuďom blízko. Venoval sa najmä starým, chorým a núdznym. Vedel ich potešiť vládny slovom, ale i pripraviť na stretnutie s Bohom. Kvôli nim prekonával dlhé vzdialenosti, len preto, aby im mohol udeliť sviatosti.

Joseph Gérard zomrel po 60 rokoch pôsobenia v Afrike, 29. mája 1914, v misijnej sta-

nici Rím. Krátko pred svojou smrťou povedal: „Milosrdenstvo Božie je bez hraníc. Boh sa neuspokojí s malým počtom obrátení v krajine Basutov!“ A naozaj. Po smrti otca Gérarda počet obrátených enormne stúpol. Dodnes je táto oblasť vitálnym strediskom života súčasnej Cirkvi.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 2 a
www.omi.org.za

Prievidzské HODY

10. – 11.
augusta
2013

Organizátori:
KaSS Prievidza, Mesto Prievidza,
K-2000, o.z., Rímskokatolícky
farský úrad v Prievidzi, HNM
v Prievidzi, RKC v Prievidzi

sobota 10. augusta 2013

XX. STRETNUTIE KLUBU RODÁKOV HORNEJ NITRY

Na pozvánky.

20.00 h / Pribinovo námestie (Farský kostol sv. Bartolomeja)

OD POČIATKU

Repríza multimediálneho predstavenia z histórie mesta,
venovaná Roku výročí mesta Prievidza. Účinkujú: Divadlo
„A“ a Divadlo SHANTI Prievidza, TS Mimikry Bojnice, Xoana
Stúdio Prievidza, TK Fantastic Prievidza, FS Vtáčnik Senior
Prievidza. Réžia: Vojtech Bartko.

16.30 - 23.00 h / Mariánsky vršok Prievidza

PRIEVIDZSKÁ PUŤ K SVIATKU NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE

- 16.30 h Slávnostný sprievod z Farského kostola
sv. Bartolomeja na Mariánsky vršok
18.00 h Sv. omša na Mariánskom vršku
19.00 h Program pre mladých: Kapela 30tri,
Chvály v podaní piaristov
22.00 h Sv. omša pre mladých
- dp. Dušan Rončák, novokňaz
23.00 h Adorácia so spevom.

nedeľa 11. augusta 2013

10.00 - 15.00 h / Námestie slobody Prievidza NA PRIEVIDZSKOM RÍNKU

Rekonštrukcia historického jarmoku s predajom a ukážkami
umeleckých remesiel a s kultúrnym programom.

14.00 h / Námestie slobody Prievidza

HODY PRI DYCHOVKE

Hodové koncertné popoludnie s domácimi i hosťujúcimi
dychovými kapelami a s veselicou:

- 14.00 h SDO Prievidza a TS Mažoretky Trend
15.00 h DH Podhradie
16.00 h DH Hornonitranka Prievidza
17.00 h DH Sebedražská kapela
18.00 h DH Bojnická kapela
19.00 h Hodová veselica s Borovienkou
Občerstvenie zabezpečené!

PROGRAM PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

- 7.30 h Ranná sv. omša v Mariánskom kostole
10.00 h Slávnostná sv. omša na Mariánskom vršku
- vdp. Martin Dado, riaditeľ BÚ v Banskej Bystrici
a bývalý prievidzský dekan
16.00 h Farský deň - program pre rodiny s deťmi
(Športový areál SOŠ, T. Vansovej, Prievidza).

Súčasťou programu bude súťažné popoludnie pre deti,
eRkótance, Futbalový zápas ženatých proti slobodným
a posedenie pri guľášoch. Popoludnie bude sprevádzať
hudobná skupina Necpalanka.

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ELEKTRÁRNE NOVÁKY
60 ROKOV

ENERGIA PRE KULTÚRU
ENERGIA PRE KRAJINU

SLOVENSKE
ELEKTRÁRNE

KaSS
kultúra v Prievidzi

Liturgické okienko

11. august 2013 - 19. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Tvoj ľud teda očakával oslobodenie spravodlivých a zánik nepriateľov.

Múd 18,6-9

R - Blažený ľud, ktorý si Pán vyvolil za dedičstvo.

Ž 33,1-22

Č2 - Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme.

Hebr 11,1-2.8

Ev - ... „Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu! Robte si mešce, ktoré sa nezoderú... lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce. Bedrá majte opásané a lampy zažaté! Bud'te podobní ľudom, ktorí očakávajú svojho pána, keď sa má vrátiť zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope. Aj vy bud'te pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.“

Lk 12,32-48

15. august - Nanebovzatie Panny Márie - štvrtok - 6. prikázaný sviatok

Č1 - A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy.

Zjv 11,19a.12,1-6

R - Po tvojej pravici, Pane, stojí kráľovná ozdobená zlatom.

Ž 45, 10-12

Č2 - Lebo ako je skrze človeka smrť, tak je skrze človeka aj zmŕtvychvstanie.

1Kor 15,20-27

Ev - V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý a zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

Lk 1, 39-56

18. august 2013 - 20. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Vzali teda Jeremiáša a hodili ho do cisterny kráľovho syna Melchiáša.

Jer 38, 4-6.8-10

R - Pane, príď mi čím skôr na pomoc.

Ž 40, 2-18

Č2 - Myslíte na toho, ktorý zniesol také protirečenie hriešnikov, aby ste neochabovali na duchu.

Hebr 12, 1-4

Ev - „...Oheň som prišiel vrhnúť na zem, a čo chcem? Len aby už vzplanul! Ale krstom mám byť pokrstený, a ako mi je úzko, kým sa to nestane! Myslíte si, že som prišiel darovať pokoj zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz sa päť ľudí v jednom dome rozdelí, traja proti dvom a dvaja proti trom. Rozdelia sa otec proti synovi a syn proti otcovi, matka proti dcére a dcéra proti matke, svokra proti neveste a nevesta proti svokre.“

Lk 12, 49-53

25. august 2013 - 21. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - A privedú všetkých vašich bratov spomedzi národov ako obeť pre Pána.

Iz 66,18-21

R - Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium.

Ž 117, 1-2

Č2 - Pravda, každá výchova v prítomnosti sa nezdá radostná, ale krušná.

Hebr 12,5-7.11-13

Ev - „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť a nebudú môcť. Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: Pane, otvor nám! A on vám povie: Ja neviem odkiaľ ste! Vtedy začnete hovoriť: Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil. Ale on vám povie: Ja neviem odkiaľ ste, odíďte odo mňa všetci, čo pášete nepravosť! Tam bude plač a škripanie zubami, až uvidíte, že Abrahám, Izák a Jakub a všetci proroci sú v Božom kráľovstve, a vy ste vyhodení von. A tak sú poslední prvými a prví poslednými.“

Lk 13,22-30

Pripravila A. Karaková

Spomienky na zosnulých

„Čas plynie, ale smútok v srdci ostane.“

Dňa 28. júna 2013 uplynuli dva roky od chvíle, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a starý otec **Vladimír Čertík**. Ktorí ste ho poznali, venujte mu, prosím, tichú spomienku.

S láskou spomína rodina.

Dňa 19. júna nás navždy opustil náš drahý manžel, otec, starý otec a brat **Tonko Bátora**.

Ďakujeme všetkým, rodine a známym, ktorí ho prišli vyprevadiť na poslednej ceste.

Smútiaca rodina

*„Boh je láska. Kto zostáva v láske,
ten zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom.“*

Dňa 5. augusta 2013 uplynie 10 rokov, čo si Pán povolal k sebe nášho drahého manžela, otca, dedka, brata, švagra, uja a strýca **Milana Majtenyiho**.

Mal srdce veľké a preplnené láskou, ktorú trpezlivo rozdával okolo seba. Odmeň ho, Pane, svojím milosrdenstvom, večnou blaženosťou a nekonečnou láskou. Odpočinutie večné daj mu, Pane, a svetlo večné nech mu svieti.

Vyprosujú manželka a deti s rodinami.

Dňa 24. augusta 2013 uplynie jeden rok od chvíle, čo nás navždy opustila naša drahá mama **Mária Pálešová**. Ktorí ste ju poznali, spomeňte si na ňu v modlitbách. Odpočinutie večné daj jej, Pane!

S láskou spomína rodina.

8/13

Farská kronika od 26. júna 2013 do 25. júla 2013

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Eva Sirvon
Iris Mária Bongilajová
Dominik Ďurina
Patricia Vrábelová
Melinda Anna Alušicová
Viktória Duchoňová
Barbora Kytková

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Mgr. Peter Polakovič a Mgr. Monika
Kapšová
Ing. Peter Hudec a Ing. Sandra
Lüttmerding
Peter Kurdi a Simona Hazuchová
Ján Duda a Elena Šagátová
Emil Radosa a Daniela Radosová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Oto Makovec, 72 r.
Ján Krško, 70 r.
Daniel Juhás, 3 r.
Ľubica Gašparová, 54 r.
Ladislav Gavliak, 62 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

V. Slovák, M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana a str. 2
hore - P. J. Hríb, SchP; str. 2 v
strede - A. Vlčko; str. 2 dole - M.
Humajová; str. 4 dole a str. 6 -
M. Melicherčíková; str. 9 - archív
V. Slováka; str. 15 - flickr.com by
Congressman George Miller

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

Naša rodinná dovolenka

Fotosút'až s časopisom Bartolomej

Redakcia časopisu Bartolomej vyhlasuje letnú fotografickú súťaž na tému *Naša rodinná dovolenka*. Zúčastniť sa jej môže každý, kto zachytí na fotografii spoločné chvíle rodiny doma na Slovensku či v zahraničí.

Pravidlá súťaže:

- Každý súťažiaci môže poslať 1-3 fotografie.
- Každá rodina sa počíta za jedného súťažiaceho.
- Súťažné fotografie musia byť poslané vo formáte *.jpeg na emailovú adresu: melichercikova.maria@gmail.com, snímka musí mať rozmer dlhšej strany v rozsahu 1000 - 3000 pixelov.
- Fotografia alebo súbor fotografií musia byť v e-maile jasne označené menom, priezviskom a adresou autora (rodiny). Názov fotografie je dobrovoľný údaj.
- Odoslaním súťažných fotografií sa autor zaväzuje k poskytnutiu svojich záberov na publikovanie bez nároku na honorár v časopise Bartolomej a na stránke farnosti www.farapd.sk.
- Termín uzávierky je 1. septembra 2013 o 23:59 hod. ☺

Fotografie bude hodnotiť porota zložená zo skúsených fotografov. Výsledky súťaže a víťazné fotografie budú uverejnené v októbrovom čísle Bartolomeja a širší výber aj na internetovej stránke našej farnosti. Zároveň budú i databázou pre ilustratívne tematické uverejňovanie počas liturgického roka.

Čo môžete vyhrať? Okrem spomenutého zverejnenia vašich fotografií získajú tri rodiny s najlepšimi fotografiami celoročné predplatné časopisu Bartolomej, album na fotografie, spoločné rodinné fotografovanie v Prievidzi a okolí s vyvolaním a zarámovaním spoločnej fotografie. Pripravené sú aj ďalšie zaujímavé ceny.

Váhať so zapojením sa do našej súťaže sa rozhodne neoplatí!

Prievidzská púť k Nanebovzatej Panne Márii

10. – 11. august 2013

Blahoslavení tí, čo počúvajú Božie slovo
a zachovávajú ho. (Lk 11, 28)

Sobota

- 16:30 Slávnostný sprievod z farského kostola sv. Bartolomeja na Mariánsky vršok
- 18:00 Sv. omša na Mariánskom vršku
- 19:00 Program pre mladých: kapela 30tri, chvály v podaní piaristov
- 22:00 Sv. omša pre mladých dp. Dušan Rončák, novokňaz
- 23:00 Adorácia so spevom

Nedeľa

- 7:30 Ranná sv. omša v Mariánskom kostole
- 10:00 Slávnostná sv. omša na Mariánskom vršku vdp. Martin Dado, riaditeľ biskupského úradu a bývalý prievidzský dekan
- 16:00 Farský deň
športovo-oddychové popoludnie
súťaže pre deti, eRko tance, futbalový zápas ženatých proti slobodným, guláš, hudobná skupina Necepalanka

BARTOLOMEJ DAY

Oslava 20. výročia vydávania farského časopisu Bartolomej
a 20. výročia založenia spevokolu Bartolomejčatá

24. august 2013 (sobota) / Farský kostol sv. Bartolomeja

- 15.00 - Slávnosť za účasti vzácných hostí
- 17.00 - Svätá omša
- 18.00 - Agapé

Tešíme sa na vás!

